

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Seculum V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

XXXII. D. FELIX. II. VI. ARCH.

D Felix in ea difficillima incidit tempora, ut quid ageret, aut omitteret, unà cum Episcopis aliis incertissimum haberet. Unde Methodius in hunc maximè modum scripsit: *ea tempestate Felix, tertius post Paulinum Trevericam in Pontificatu sortitus est Ecclesiam, Maximo Imperatore tyranno Rempublicam tunc in his partibus gerente, & Trevirum hereticorum cladibus pulsante, Tunc B. Martinus Trevirum venit, & cum Felice ruit.* Felix nimirum ab Ebiscoporum Synodo, Maximi tyranni tanquam supremi iudicis partibus addicta, & electus & ordinatus est D. Martino præsentem & connivente: quam ob rem unà cum Felice à cœlesti nuntio reprehensus Martinus, crebris lacrymâs pœnitentiæ testibus culpam admissam expiavit. Locum eluendis culpis peridoneum ipse struxit sibi Archipræsul, translatis enim ex Phrygia D. Paulini ossibus ædificavit monasterium, cuius & ipse membrum nobilissimum est effectus, postquam honores quovis publicos reliquit. De anno abdicationis vix bene constat: annum mortis 398. legimus. Sulpitius Severus de D. Felice hæc memoravit: *postridie Felicis Episcopi ordinatio parabatur, sanctissimi sanè Viri & planè digni, qui meliori tempore Sacerdos fieret.*

S E C U L U M V.

XXXIII. MAURITIUS II. VII. ARCH.

Non quanta egerint, sed passi fuerint Mauritius Archipræsul & Successores, compertum est: hæresibus namque passim & sceleribus (ut jungi consueverunt) toto orbe Christiano exundantibus, Deus scelerum & hæresum vindex, Gothos, Hunnos, Wandalos aliòsque hostes suscitavit. Trevirenses igitur, quòd luxu & ebrietate diffuerent, à Crocho Wandalorum Duce sub Episcopo suo Mauritio ferè sunt excisi penitus, magnificis passim ædificiis subversis. Monasteria nihilominus, & quidem

dem Fœminarum etiam jam ea ætate Trevirîs floruisse, argum-
to est, quòd Bassula proconsularis vidua, monasticam isthic vitam
sit amplexa, & Severus Sulpitius defuncta conjuge sua Bassulæ fi-
lia, exemplum focrus suæ sit secutus. Sulpitii domus primùm in
pauperum hospitium conversa, tandem Basilicæ sacræ formam in-
duit. Mauritius Archipræful curis confectus & laboribus diem
obiit an. 407. 9. an, Sed.

XXXIV. D. LEONTIVS. VIII. ARCH.

D Leontius ex nobili Pontiorum genere in Aquitania na-
tus, ut est opinio, natales virtutibus illustravit, quarum
adminiculò electus Archiepiscopus, & in Divorum nu-
merum adscriptus est Divus, Superis tamen, quàm mortalibus no-
tior. Annis 2. præfuit, mortuus an. 409.

XXXV. D. AVTHOR. II. IX. ARCH.

D Author Trevirensium Sedem conscendit avibus parùm
faustis: mox enim altera Francorum adhuc moribus &
aris assuetorum populorum irruptio tentata est, D. Au-
thori mœstissima; cui haud multò post accessit tertia, *nihilò per cla-
des gravissimas, ut Salvianus inquilinus conqueritur, melioribus Trevirorum
civibus.* An D. Author ex S. Mauri Monasterio Alsatico Treviros
fuerit translatus, dubitari meritò asserit Brovverus: Tabenæ illum
juxta S. Quiriacum quiescere, est fide dignius. Sepultus est an.
427. sedit an. 18.

XXXVI. S. SEVERVS. X. ARCH.

S Severus D. Lupo Trecassino miræ sanctitatis & doctrinæ
Episcopo discipulus dedit operam. Disciplinæ socios
nactus est Polychronium Virdunensem, & Albinum Ca-
talaunensem Episcopos, multis præclaris operibus clarissimos.
Et verò in maximo Germaniæ Galliæque mœrore, ea propemo-
dum

dum summa ac memoranda fuit felicitas, quòd pleræque provinciarum regiones egregiis fuerint custoditæ Pastoribus, inter quos Severum meritò sunt veneratæ. Porro huius in Christi Fide propaganda ardorem, & in curandis ovium suarum vulneribus industriam, inde intelligamus licet, quòd Apostolico Spiritu plenus, non Belgii finibus concludi, sed finitimis perinde Germaniæ populis ac remotis, & inter hos Britannis ab orbe nostro divisis, operam desudare suam industriamque, præclarum duxerit. Plenus itaque virtutibus & meritis terras reliquit an. 455. Sed, 28.

XXXVII. D. CYRILLVS. XI. ARCH.

D. Cyrillus D. Severi Successor Antecessori fuit simillimus, si annos Sedis perpaucos demamus: duobus enim duntaxat Archiepiscopus fuit, ut esset longè pluribus, desiderium sui reliquit plurimis an. 457. jam vivis ereptus. In primis voluit esse curis templorum destructorum restorationem; templis accessit S. Eucharii Oratorium, cui adjecit Monasterium, quod S. Mathiæ nomine nuncupârunt posterii. DD. Eucharii, Valerii & Materni Reliquiis locum hunc novum exornavit. Sanctis denique Sanctus ipse est appositus an. 457.

XXXVIII. HIMERIVS. XII. ARCH.

Himerius etiam Jamiricus & Jamblychus appellatus, unius duntaxat anni Archiepiscopus, magnas meritis est laudes; ipsum namque in epistola ad Arbogastem Comitem Trevirensẽ datâ, Auspicius Tullensis Episcopus *sanctum*, Sidonius verò *Virum consummatissimum* dixit.

XXXIX.

XXXIX. EVEMERVS. XIII. ARCH.

EVemerus Archiepiscopus annis 3. Germanicas latè provincias bellorum turbis doluit involvi, & ipsum Occidentis Imperium sub Imperatore Valentiniano III. ob publica scelera penitus collabi. Tumulo illatus est Evemerus an. 461.

XL. S. MARVS. XIV. ARCH.

S Marus annorum 4. Archipræsul insigni Religionis zelo claruit: testimonium dicant verba Brovveri relicta & legenda posteritati: *Marus maiorum literis, at amissis injuriâ temporum celebratus, Decessoris Cyrilli vestigia renovavit; basilicam namque Virgini Matri à D. Felice constructam, communi verò postea urbis incendio ac populatione Hunnorum corruptam reparavit, sepulturam in ade D. Paulini operis antiqui, nec inelegantis cum multiplici anathemate, hac inscriptione illustrem adeptus:*

*Præsul Marus Deo
Dilectus multas
Carne vincens, egit
Virtutes. Cuncta
Ejus vitæ liber
habet.*

Librum eum, ut alia pleraquæ vetustas abolevit. Sed quantum Vir hic sanctitate præstiterit ac morum innocentiam, innumera prodidère miracula, quibus sepulchrum eius veneratione plenissimum, omni seculorum ætate gloriosum extitit. Repositus in Divorum numero colitur die 26. Januarii an. 465. Treviris erptus.

XLI. VOLVSIANVS. XV. ARCH.

VOlusianus post D. Marum Trevirorum Ecclesiam regendam suscepit à providentia multum laudatus: Metropolitanæ quippe & Primatus dignitatem, qua D. Agritius à Sylvestro Pontifice eximie fuerat ornatus, literis novis in rei antiquioris fidem datis, confirmari & instaurari providè curavit, ne

M

nimi-

nimirum præmunita recentiori sigillo dignitas cum interitu urbis sensim obsolesceret. Laudatus ob hoc ab Hilario Pontifice, laudari meretur etiam hodie. Mortuum extulerunt post Sedis annum 4. Christi 469.

XLII. D. MILETVS. XVI. ARCH.

D Miletus multorum Episcoporum more nomine duntaxat & sanctitatis titulo notatus, vidit Trevirenses in jura Francorum, exclusis penitus Romanis Præsidibus, concedere. Haudquaquam inde diminuta potestas Pontificis, quin firmiores radices accepit, Francis Politicam Romanorum potestatem pede conculcantibus, potestatem verò Ecclesiasticam toto vertice venerantibus. Annis 7. Treviros gubernavit an. 476. mort.

XLIII. D. MODESTVS. XVII. ARCH.

D Modestus an. 3. sedit Trevirensium Archiepiscopus, cuius vitæ compendium vel uno *sanctitatis* nomine posteritati est commendatum.

XLIV. MAXIMIANVS. XVIII. ARCH.

Maximianus tametsi annis 20. Trevirensium conservârit Ecclesiam, non nisi paucissimas de eodem tamen dedere nobis lineas seduli in Archiepiscoporum facta inquisitores: unde Brovverus hanc expressit synopsis: *Porro hinc Ecclesiæ Treviricæ Præfectus Antistes Maximianus, qui annum circiter quadringentesimum octogesimum attingit. neque interim ullis ad memoriam claris actionibus hi omnes Episcopi, quos diximus innotuere: ut fatiget animum successiones has necesse tam crebras, & rerum etiam, quod caput est, inanes &c.*